

סג:

אין שמה התראה, וא"כ מדוע צריך להיות שם משום על בסמוך, תיפוק ליה מדין התראת ספק. ותירץ השפת אמת, שהנפקא מינה היא לענין לשחוט לכתחילה, שמשום התראת ספק אין זה אלא לענין מלקות, אבל לכתחילה אם יש לו צד שיש לו חמץ בביתו אסור לשחוט, משא"כ אם הדין הוא שצריך להיות בעזרה דוקא משום על בסמוך, אף אם בודאי יש לו חמץ בביתו, מותר לשחוט לכתחילה.

ה. המקטיר את החלב

פירש רש"י, שבמכילתא ריבו גם את זריקת הדם. והעיר הצ"ח, הלא גם על הדם יש בל תלין, ומדוע צריך לרבות לחייב הזורק. ותירץ, שבאו לרבות כשיש לאחד מבני חבורה חמץ בשעת הזריקה, ולא היה לו בשעת השחיטה או בשעת הקטרה, שהפסח פסול.

ו. המקטיר את החלב

בדבר שמואל הביא דברי הלכותי הלכות, שהמקבל והמוליך ודאי אינם עוברים, משום שאינם בכל ילין, והקשה הדבר שמואל, שלכאורה גם המקבל והמוליך מוזהרים באיסור בל ילין, אולם הביא מהירושלמי שהמקבל והמוליך פטורים מדין שוחט על החמץ.

ז. אבל המולק את העוף

כתב רש"י שעוף שנקטו אינו בדוקא, אלא לפי שאין הדרך לשחוט שום קרבן בשעת שחיטת הפסח אלא קרבן של מחוסר כפורים, שרובם מביאים עוף, לכך נקט עוף. ויש להעיר בלשון רש"י שכתב 'אין הדרך להקריב', הלא הוא איסור גמור לשחוט קרבן אחר תמיד של בין הערבים, מלבד פסח ומחוסר כפורים. וביאר המהרש"א שרש"י דקדק וכתב 'אחר חצות', שבזה אין איסור אלא רק אין הדרך, ורק לאחר התמיד הוא שיש איסור.

א. אף על פי שאין עמו בעזרה

בגליון הש"ס הקשה על דברי הר"ש בכלים (פ"א מ"ח), שמפרש מה שאמרו חוץ לחומת בית פאגי, שהוא גם לענין שחיטת הפסח על החמץ. ותמה רעק"א, מה ענין חומת בית פאגי לחמץ, ובשורת רעק"א (סי' קע"ו, הובא בחי' כאן), כתב שאין שייכות כלל בין מקום אכילת הפסח למקום החמץ, וא"כ מדוע נאמר שחומת בית פאגי שהוא מקום שאין ראוי לאכול קדשים קלים שייך לענין שחיטת פסח על החמץ.

ב. והא איפלגו בה חדא זימנא דתנן וכו'

הקשה רעק"א, כיצד הביאו ראייה משם שסובר ריש לקיש ש'על' היינו בסמוך, שמא ריש לקיש לשיטתו שסובר שקדשים קלים שיצאו חוץ לחומת העזרה קודם זריקה פסולים, אף שסופם לצאת, ואם כן יש לומר שהוא הדין לענין לחמי תודה, שצריכים להיות בתוך העזרה, כיון שאם תתקדש יפסלו ביוצא קודם זריקה, והניח בצ"ע.

ג. אלא בהתראת ספק קמיפלגי

יש לעיין, שלכאורה אפילו אם החמץ עמו בעזרה, עדיין יש כאן התראת ספק, לפי ששמא ביטל חמצו, ומדאורייתא די בביטול. ובעונג יו"ט (סי' כ"ד בהגה"ה) הביא דברי השאגת אריה, שמדובר בחמץ המופקד אצלו וקיבל עליו אחריות, שכיון שאינו שלו אין בידו לבטלו. והעונג יו"ט הקשה עליו, שכיון שמתחייב מלקות, נמצא שאם נגנב או נאבד באותה שעה ששחטו יפטר מגניבה ואבידה משום קם ליה בדרבה מיניה, וכיון שאינו חייב בגניבה ואבידה הרי זה כאינו חייב באחריותו באותה שעה, ושוב אין לחייבו על חמץ זה, שהרי זה כחמץ שלא קיבל עליו אחריות, וחוזר חלילה, ע"ש.

ד. לעולם בעל בסמוך קמיפלגי וצריכא וכו'

לכאורה תמוה, שהרי למעשה סובר ריש לקיש שהתראת ספק